

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Δικαστικές Διαδικασίες](#) > [Αστικές Υποθέσεις](#) > [Επίδοση Ή Κοινοποίηση Εγγράφων: Επίσημη Διαβίβαση Νομικών Εγγράφων](#) > Portugal

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Πορτογαλία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Η επίδοση είναι η πράξη μέσω της οποίας ένα πρόσωπο (εναγόμενος, καθ' ου, καθ' ου η εκτέλεση) ενημερώνεται ότι έχει κινηθεί νομική διαδικασία εναντίον του. Χρησιμοποιείται για την κλήτευσή του για πρώτη φορά προκειμένου να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Η διαδικασία της επίδοσης χρησιμοποιείται επίσης για την αρχική κλήτευση ενός προσώπου με έννομο συμφέρον στη διαδικασία που δεν είχε παρέμβει σ' αυτήν στο αρχικό στάδιο, προκειμένου να εμφανιστεί προς υπεράσπιση του ενάγοντος ή του εναγομένου (άρθρο 219 παράγραφος 1 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Εκτός των ανωτέρω περιπτώσεων, χρησιμοποιείται η κοινοποίηση για την κλήτευση ενός προσώπου στο δικαστήριο ή για την ενημέρωσή του σχετικά με ένα γεγονός (άρθρο 219 παράγραφος 2 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Οι ειδικοί κανόνες για την επίδοση ή κοινοποίηση καθορίζονται στο βιβλίο II τίτλος I κεφάλαιο II τμήμα II του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#). Οι εν λόγω κανόνες αποσκοπούν στο να διασφαλιστεί ότι η γνωστοποίηση πράγματι διαβιβάζεται στον παραλήπτη και, σε περίπτωση που ο παραλήπτης είναι διάδικος σε νομική διαδικασία, να διασφαλιστεί το δικαίωμα υπεράσπισης.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Οι πράξεις που πρέπει να επιδίδονται αναφέρονται στο άρθρο 227 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Οι πράξεις που πρέπει να κοινοποιούνται αναφέρονται στο άρθρο 220 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Σε νομικές διαδικασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη, η επίδοση και η κοινοποίηση μπορούν εν γένει να πραγματοποιούνται από δικαστικούς επιμελητές, όργανα επιβολής ή τον νόμιμο εκπρόσωπο ενός εκ των διαδίκων, ανάλογα με τη μορφή της επίδοσης ή κοινοποίησης που αναφέρεται στην απάντηση της ερώτησης 5.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της

πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Ναι. Σύμφωνα με το πορτογαλικό δίκαιο, αποτελεί καθήκον των δικαστικών υπαλλήλων να προβαίνουν, με ίδια πρωτοβουλία, σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για την επίδοση προσωπικά στον παραλήπτη (άρθρο 226 παράγραφος 1 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Αν, παρ' όλ' αυτά, δεν καταστεί δυνατή η επίδοση, οι δικαστικοί υπάλληλοι συμβουλεύονται πληροφορίες που είναι ηλεκτρονικά διαθέσιμες σε άλλες κυβερνητικές υπηρεσίες, προκειμένου να διαπιστώσουν αν έχει υπάρξει αλλαγή διεύθυνσης κατοικίας και να εντοπίσουν την τρέχουσα διεύθυνση του προσώπου στο οποίο πρέπει να πραγματοποιηθεί η επίδοση (άρθρο 236 παράγραφος 1 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) όσον αφορά τις υπηρεσίες παραλαβής:

Το τμήμα γενικής αρμοδιότητας (juízo de competência genérica) ή το τοπικό πολιτικό τμήμα (juízo local cível), αν υπάρχει, του αρμόδιου πρωτοδικείου: για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων όταν η διεύθυνση που αναφέρεται στην αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης είναι εσφαλμένη, εφαρμόζεται το εσωτερικό δίκαιο στις υποθέσεις που προσομοιάζουν με εγχώριες διαφορές, δηλαδή οι οικείες διατάξεις των άρθρων 226 και 236 του πορτογαλικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Οι δικαστικοί επιμελητές: οι αιτήσεις υποβάλλονται στα μητρώα κατοικίας ή σε άλλες βάσεις δεδομένων, εφόσον αυτά υπάρχουν, προκειμένου να αναζητηθεί η νέα διεύθυνση του προσώπου στο οποίο απευθύνεται η επίδοση ή η κοινοποίηση.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Δεν υπάρχουν άλλες σημαντικές επιπτώσεις. Αυτή η δυνατότητα προβλέπεται μόνο για τις εθνικές αρχές και τους εθνικούς φορείς.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α), η εντεταλμένη αρχή στην οποία οι υπηρεσίες διαβίβασης μπορούν να απευθύνουν αιτήσεις για τον προσδιορισμό της διεύθυνσης του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη είναι οι εξής:

Direção-Geral da Administração da Justiça (Γενική Διεύθυνση Διοίκησης της Δικαιοσύνης)

Av. D. João II, 1.08.01 D/E - Pisos 0, 9 a 14

PT - 1990-097 LISBOA

Τηλέφωνο: (+351) 217 906 500 - (+351) 217 906 200/1

Φαξ: (+351) 211 545 116 - (+351) 211 545 100

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: correio@dgaj.mj.pt

Ιστότοπος: <https://dgaj.justica.gov.pt/>

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Στην πράξη, η προσωπική επίδοση πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 225 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Στην πράξη, η επίδοση μέσω δημοσίευσης πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 240 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Στην πράξη, η κοινοποίηση πραγματοποιείται ως εξής:

- Η κοινοποίηση στα μέρη που έχουν διορίσει δικαστικό εκπρόσωπο προβλέπεται στο άρθρο 247 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).
- Η κοινοποίηση στα μέρη που δεν έχουν διορίσει δικαστικό εκπρόσωπο προβλέπεται στο άρθρο 249 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).
- Οι κοινοποιήσεις σε βοηθητικά πρόσωπα προβλέπονται στο άρθρο 251 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).
- Οι κοινοποιήσεις στην εισαγγελία προβλέπονται στο άρθρο 252 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).
- Οι κοινοποιήσεις δικαστικών αποφάσεων προβλέπονται στο άρθρο 253 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).
- Οι κοινοποιήσεις που γίνονται με δικαστική πράξη προβλέπονται στο άρθρο 254 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).
- Οι κοινοποιήσεις μεταξύ δικαστικών εκπροσώπων προβλέπονται στο άρθρο 255 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).
- Οι μεμονωμένες κοινοποιήσεις προβλέπονται στο άρθρο 256 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Εκτός από την επίδοση με βέβαιη ώρα που αναφέρεται στο σημείο 7 κατωτέρω, η εθνική έννομη τάξη δεν προβλέπει τη χρήση άλλων εναλλακτικών μεθόδων.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Ναι. Αναφέρεται χάριν παραδείγματος ότι οι ακόλουθες ενέργειες εκτελούνται κατά προτίμηση με ηλεκτρονική διαβίβαση δεδομένων μέσω του συστήματος πληροφορικής υποστήριξης της δραστηριότητας των δικαστηρίων:

- Οι κοινοποιήσεις στην εισαγγελία (άρθρο 252 παράγραφος 2 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).
- Οι κοινοποιήσεις στους δικαστικούς εκπροσώπους (άρθρο 248 παράγραφος 1 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).
- Οι κοινοποιήσεις σε νομικούς αντιπροσώπους και δικαστικούς επιμελητές άρθρο 31 παράγραφος 1 της υπουργικής απόφασης που διέπει την [ηλεκτρονική διεκπεραίωση δικαστικών διαδικασιών](#)).

Όταν το μέγεθος του διαδικαστικού εγγράφου προς υποβολή δεν είναι συμβατό με τη διαδικασία της ηλεκτρονικής διαβίβασης (άρθρο 10 παράγραφος 1 της υπουργικής απόφασης που διέπει την [ηλεκτρονική διεκπεραίωση δικαστικών διαδικασιών](#))· ή τα έγγραφα προς αποστολή είναι διαθέσιμα μόνο σε φυσικά μέσα

(άρθρο 144 παράγραφος 11 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)) ή για την υπόθεση δεν απαιτείται ο διορισμός δικαστικού πληρεξουσίου και ο διάδικος δεν έχει διορίσει δικαστικό πληρεξούσιο (άρθρο 144 παράγραφος 7 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)) ή στην περίπτωση που υπάρχει εύλογη αιτία (άρθρο 144 παράγραφος 8 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)):

- Τα διαδικαστικά έγγραφα μπορούν να αποστέλλονται στη γραμματεία του δικαστηρίου μέσω ταχυδρομείου ή φαξ (άρθρο 144 παράγραφοι 7 και 8 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).
- Τα διαδικαστικά έγγραφα μπορούν να κοινοποιούνται μέσω αποστολής με απόδειξη παραλαβής, μέσω ταχυδρομείου ή μέσω φαξ.

Αυτοί οι κανόνες εφαρμόζονται σε νομικές διαδικασίες αστικής ή εμπορικής φύσης η ακρόαση των οποίων πραγματοποιείται σε πρωτοβάθμια δικαστήρια. Εφαρμόζονται επίσης σε ορισμένες περιπτώσεις για διαδικασίες ενώπιον συμβολαιογράφων (π.χ. κληρονομικές υποθέσεις) ή υπαλλήλων ληξιαρχείων (π.χ. οικογενειακές υποθέσεις όπου υπάρχει συμφωνία).

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Η Πορτογαλία δεν προβλέπει ακόμη ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση σε γνωστή διεύθυνση σε άλλο κράτος μέλος.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου δεν προβλέπεται στο πορτογαλικό εσωτερικό δίκαιο, εκτός από τις περιπτώσεις κωλυμάτων που αναφέρονται στην ερώτηση 6.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Ναι. Το πορτογαλικό δίκαιο προβλέπει επίσης την επίδοση σε βέβαιηώρα σύμφωνα με το άρθρο 232 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Η επίδοση μέσω ταχυδρομείου θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημέρα υπογραφής της απόδειξης παραλαβής (άρθρο 230 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Η αυτοπρόσωπη επίδοση από δικαστικό επιμελητή, δικαστικό υπάλληλο και από δικαστικό πληρεξούσιο θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημερομηνία κατά την οποία καταρτίστηκε η έκθεση επίδοσης (άρθρο 231 παράγραφος 3 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Η επίδοση με ανάρτηση ειδοποίησης επίδοσης θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημερομηνία που αναφέρεται στην ειδοποίηση (άρθρο 232 παράγραφος 4 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης με συστημένη επιστολή –με ή χωρίς απόδειξη παραλαβής– μια ειδοποίηση παραλαβής συστημένου εναποτίθεται στο γραμματοκιβώτιο εάν ο ταχυδρόμος δεν μπορεί να εντοπίσει κάποιον στη διεύθυνση που υποδεικνύεται. Η ειδοποίηση παραλαβής ενημερώνει τον αποδέκτη ότι η επιστολή έχει εναποτεθεί στο ταχυδρομείο και αναφέρει τη διεύθυνση, τις ώρες λειτουργίας και την προθεσμία για την παραλαβή της (άρθρο 228 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Όταν η επίδοση πραγματοποιείται μέσω ταχυδρομείου και υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία άρνησης παραλαβής της επιστολής ή υπογραφής της απόδειξης παραλαβής, η επίδοση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε με την ακόλουθη μέθοδο και υπό τις ακόλουθες περιστάσεις:

- Με σημείωση που καταρτίζεται από τον ταχυδρόμο και με την οποία πιστοποιείται η άρνηση του φυσικού προσώπου, του εκπροσώπου του νομικού προσώπου ή ενός υπαλλήλου του να υπογράψει την απόδειξη παραλαβής ή να παραλάβει την επιστολή (άρθρο 228 παράγραφος 6 και άρθρο 246 παράγραφος 3 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).
- Στις περιπτώσεις που επιτρέπεται στους διαδίκους να συμφωνήσουν ως προς τη διεύθυνση επίδοσης, ακολουθούνται οι διατάξεις του άρθρου 229 παράγραφοι 3 και 4 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Όταν η επίδοση πραγματοποιείται αυτοπροσώπως από τον δικαστικό επιμελητή ή τον δικαστικό υπάλληλο και υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία της άρνησης του αποδέκτη της επίδοσης να υπογράψει το πιστοποιητικό επίδοσης ή να παραλάβει το αντίγραφο, η επίδοση θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί και, σ' αυτήν την περίπτωση:

- Ο δικαστικός επιμελητής ή ο δικαστικός υπάλληλος ενημερώνει τον αποδέκτη της επίδοσης ότι το αντίγραφο βρίσκεται στη διάθεσή του στη γραμματεία του δικαστηρίου και, στο πιστοποιητικό επίδοσης, αναφέρεται σε αυτές τις πληροφορίες και στην άρνηση του αποδέκτη της επίδοσης να το παραλάβει (άρθρο 231 παράγραφος 4 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).
- Επιπλέον, η γραμματεία του δικαστηρίου ειδοποιεί τον αποδέκτη της επίδοσης με συστημένη επιστολή στην οποία αναφέρεται ακόμη μία φορά ότι το αντίγραφο της αρχικής αίτησης και τα συνοδευτικά έγγραφα βρίσκονται στη διάθεσή του στη γραμματεία (άρθρο 231 παράγραφος 5 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Η επίδοση θεωρείται ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί μόνο εάν η άρνηση είναι νόμιμη. Η άρνηση είναι νόμιμη όταν δεν είναι δυνατός ο εντοπισμός του αποδέκτη της επίδοσης διότι δεν διαμένει ή δεν έχει την έδρα του στη διεύθυνση που υποδεικνύεται ή εάν ένας τρίτος δηλώσει ότι δεν είναι σε θέση να παραδώσει την επιστολή.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Όταν η επίδοση ή η κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου, με απόδειξη παραλαβής, προέρχεται από το εξωτερικό, η πορτογαλική ταχυδρομική υπηρεσία μπορεί να παραδώσει την επιστολή και τα έγγραφα στον αποδέκτη της επίδοσης ή σε τρίτον στην ίδια διεύθυνση, ο οποίος δηλώνει ότι είναι σε θέση να παραδώσει την επιστολή στον παραλήπτη.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Βλ. απάντηση της ερώτησης 7.3.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Ο παραλήπτης έχει στη διάθεσή του οκτώ ημέρες για να παραλάβει τα έγγραφα από το ταχυδρομείο. Ο παραλήπτης ενημερώνεται σχετικά με αυτήν την προθεσμία και σχετικά με το γεγονός ότι τα έγγραφα μπορούν να παραληφθούν από το ταχυδρομείο με ειδοποίηση παραλαβής συστημένου την οποία η ταχυδρομική υπηρεσία εναποθέτει στο γραμματοκιβώτιο στην περίπτωση που ο ταχυδρόμος δεν βρει κανέναν στην οικία.

(άρθρο 228 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Ναι, στην περίπτωση της επίδοσης, η απόδειξη παραλαβής, το πιστοποιητικό επίδοσης ή η ειδοποίηση επίδοσης αποτελούν έγγραφη απόδειξη ότι η επίδοση πραγματοποιήθηκε.

Στην περίπτωση της κοινοποίησης, η καταχώριση της παραλαβής, η καταχώριση της επιστολής ή το αρχείο ή το πρακτικό που συντάσσεται κατά τη νομική διαδικασία αποτελούν έγγραφη απόδειξη ότι η κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε.

Στην περίπτωση της επίδοσης ή της κοινοποίησης μέσω ηλεκτρονικής διαβίβασης δεδομένων, το υπολογιστικό σύστημα του δικαστηρίου πιστοποιεί την ημερομηνία και την ώρα παράδοσης [άρθρο 13 στοιχείο α) της υπουργικής απόφασης που διέπει την [ηλεκτρονική διεκπεραίωση των δικαστικών διαδικασιών](#)].

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η μη επίδοση συνιστά σοβαρή έλλειψη που καθιστά άκυρη ολόκληρη τη διαδικασία από την αρχική αίτηση, μη συμπεριλαμβανομένης της τελευταίας (άρθρο 187 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Θεωρείται ότι δεν έχει διενεργηθεί επίδοση στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 188 παράγραφος 1 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Αυτή η ακυρότητα θεωρείται ότι αποκαθίσταται μόνο εάν ο εναγόμενος ή η Εισαγγελία (στην περίπτωση που είναι ο κύριος διάδικος) κινήσει τη διαδικασία χωρίς να διατυπώσει αμέσως αντίρρηση για τη μη επίδοση (άρθρο 189 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Η επίδοση ή κοινοποίηση είναι επίσης άκυρη εάν οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τον νόμο δεν έχουν τηρηθεί κατά τη διεκπεραίωσή τους (άρθρο 191 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Οι γενικοί κανόνες για την ακυρότητα πράξεων καθορίζονται στο άρθρο 195 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξης της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Ναι, ο παραλήπτης της επίδοσης ή κοινοποίησης μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης καταθέτοντας έφεση στο αρμόδιο εφετείο.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Ναι, σε ορισμένες περιπτώσεις. Τα έξοδα της επίδοσης και της κοινοποίησης εκτιμώνται σε λογιστικές μονάδες.

Η αξία της λογιστικής μονάδας το 2024 ήταν 102 ευρώ.

Συγκεκριμένα:

- Το κόστος της επίδοσης και της κοινοποίησης αυτοπροσώπως από δικαστικό επιμελητή ανέρχεται σε 0,5 λογιστικές μονάδες όταν αυτές πραγματοποιούνται και σε 0,25 λογιστικές μονάδες όταν δεν πραγματοποιούνται (πίνακας VII που επισυνάπτεται στην [υπουργική απόφαση αριθ. 282/2013 της 29ης Αυγούστου](#) δυνάμει του άρθρου 50 παράγραφος 1 της εν λόγω απόφασης).
- Το κόστος της επίδοσης και της κοινοποίησης αυτοπροσώπως ή με θυροκόλληση, όταν αυτές πραγματοποιούνται από δικαστικούς υπαλλήλους, ανέρχεται σε 0,5 UA όταν πραγματοποιούνται ενώ, σε περίπτωση μη επιτυχούς επίδοσης ή κοινοποίησης, το κόστος είναι μηδενικό (άρθρο 9 παράγραφος 1 του [κανονισμού για τα δικαστικά έξοδα](#)).

Δεν υπάρχει διαφορά στην περίπτωση της προς διενέργεια πράξης που προέρχεται από άλλο κράτος μέλος.

Συναφής νομοθεσία:

[Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας](#)

[Ηλεκτρονική διεκπεραίωση δικαστικών διαδικασιών](#)

[Κανονισμός για τα δικαστικά έξοδα](#)

[Υπουργική απόφαση αριθ. 282/2013, της 29ης Αυγούστου](#)

[Κανονισμός \(ΕΕ\) 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2020](#)

Τελική σημείωση

Οι πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν ενημερωτικό δελτίο είναι γενικής φύσης και δεν είναι εξαντλητικές, δεν δεσμεύουν το σημείο επαφής, το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, τα δικαστήρια ή οποιαδήποτε άλλα πρόσωπα. Δεν προορίζονται να αντικαταστήσουν την ενημέρωση για την ισχύουσα νομοθεσία.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 23/01/2025

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα